

Федір Михайлович
Потушняк (1910-1960)

Піготував Мишак В.
А. учень 6-Б класу

ЖИТТЕПИС

- ▶ Федір Потушняк народився 27 лютого 1910 року в селі Осій, що на Іршавщині, в родині селянина-хлібороба

Закінчив народну школу в рідному селі та Берегівську українську гімназію, де одним із його вчителів і класним наставником був Василь Пачовський - відомий поет і патріот-державник, котрий прищеплював своїм вихованцям почуття власної національної ідентичності, вчив любити рідне слово. У 1930 році юнак вступив на філософський факультет Карлового університету в Празі, після закінчення якого деякий час учителював у селах Білки та Великий Бичків. 1937-го молодого вчителя мобілізовують у чехословацьку армію, а після окупації країни фашистською Німеччиною він працює в бібліотеці Брно, продовжуючи заняття філософією, етнографією, фольклористикою.

Наукова кар'єра

М. Потушняк. І. Шендеров. В. Кібіс

АРХЕОЛОГІЧНІ
ДОСЛІДЖЕННЯ
ФЕДОРА
ПОТУШНЯКА

Активно займався етнографією, цікавився фольклористикою, історією літературного процесу на Закарпатті, а також діалектологією. У результаті науково-дослідницької роботи Федір Михайлович написав більше тридцяти статей про народні вірування закарпатців в сонце, місяць, зірки, вогонь, воду, душу, у відьом, у скарби, їжу («Огонь в народних віруваннях» (1941), «Вода, земля і воздух в народнім віруванні» (1942).

З 1946 — викладач Ужгородського університету. У 1947 році Федір Потушняк проходив курси підвищення кваліфікації педагогічних кадрів на кафедрах археології й етнографії Московського університету. 5 червня 1947 року Федору Потушнякові було присвоєно учене звання доцента кафедри археології й етнографії.

На читаннях, присвячених роковинам уродин Потушняка, було зазначено, що «1/7 творчої спадщини письменника знаходиться ще на глибині, її ще потрібно вивчати і систематизувати. Взяти хоча б дев'яносто статей етнографічного характеру...»

М. П. ТИВОДАР

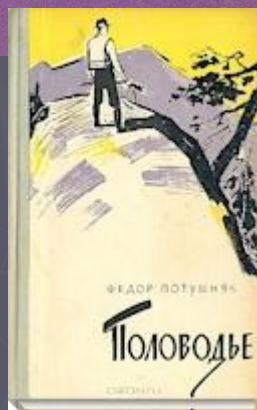

ЖИТТЯ
І НАУКОВІ ПОШУКИ
ФЕДОРА
ПОТУШНЯКА

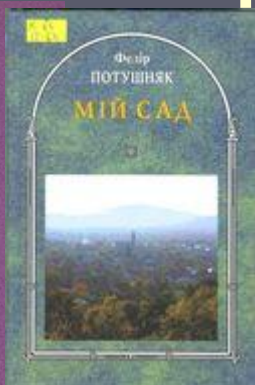
Літературна діяльність

Федір
потушняк
ПОВІНЬ

ФЕДОР ПОТУШНЯК
ПОЛОВОДЬЕ
СЕРГЕЙ

Федір
ПОТУШНЯК
МІЙ САД

Федір Потушняк
В ДОЛИНІ
СИНЬОЇ РІКИ
СЕРГЕЙ

ФЕДІР ПОТУШНЯК
ЧЕСТЬ РОДУ

- ▶ Літературну діяльність розпочав збіркою поезій «Далекі вогні» (1934). Перші поезії Потушняка друкувалися в журналах «Пчілка», «Наш рідний край», «Підкарпатська Русь», «Говерла», в «Студентському альманасі» тощо.
- ▶ Заслужене визнання письменникові принесли прозові твори, що увійшли до книжки «Земля» (1938), «Оповідання» (1942)... У повоєнний період Федір Потушняк опублікував книгу оповідань «В долині синьої ріки» (1957), роман «Повінь» (1959).
- ▶ Федора Михайловича Потушняка намагалися виключити зі Спілки письменників. Мотивація була доволі незвичайною: мовляв, він нічого не пише. Звинувачення у неписанні збунтували усе єство письменника, тому що писати він не переставав ніколи. Був лише певний період, коли не друкувався. Розгніваний, він зібрав усі свої рукописи в один міх і відніс у Спілку.
- ▶ Збірки оповідань «Земля» (1938), «Оповідання» (1943), «Гріх» (1944). Автор роману «Повінь» (1959), п'єс «Казка» (1943), «Спляча царівна» (1944).

Пам'ять про Ф. Потушняка

1995 р. Закарпатською обласною радою на честь Федора Потушняка заснована літературна премія — найпрестижніша серед літературних нагород Закарпаття.

У 2010 р. з нагоди 100-річчя відомого закарпатського літератора і науковця прозвучала пропозиція оголосити 2010-ий роком Потушняка.

У 2011 р. присвоїли Закарпатській обласній універсальній науковій бібліотеці ім'я Федора Потушняка.

2013 р. на будівлі Обласної універсальної бібліотеки відкрили меморіальну дошку Ф. Потушняку.

Це вже тепер все так розставив час,
Як півстоліття Потушняк в могилі.
А за життя ми знаємо, не раз
І різали й ламали йому крила.

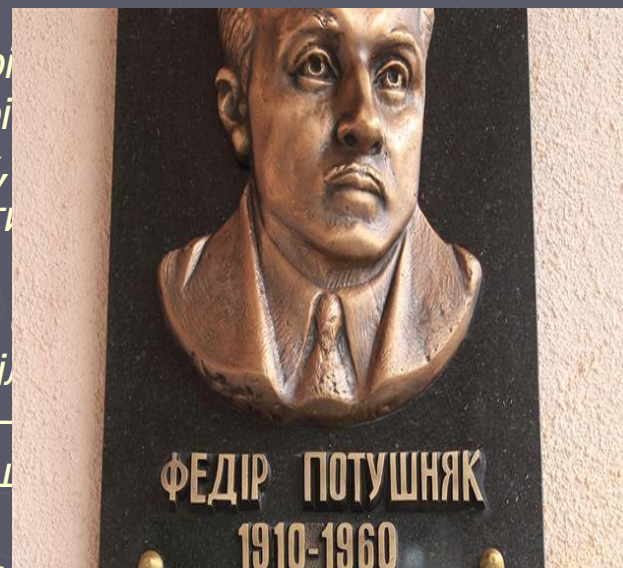
Ще й співчували : «Ферку, чи болить?
Терпи. І Бог нам повелів терпіти...»
А він – мовчав... Упертий, як граніт,
Спішив не жити, а спішив творити.

Із крові й болю зіткані рядки
Були у царстві пільми, наче промінь,
І подихами Синьої ріки
Що сотворили непокірну повінь.

Завершивши кальварію
Знайшов він на Кальварії
До нього я приходжу,
Не раз і крок свій звирити

Раді серце, що не я
Все більше тих, що в ді
Не позолоти прагнуть –
Які цвіли в душі Потуш

Від того цвіту зав'язався плід
Й дозрів для нас, і для грядущих внуків.
І зігрівають наш Карпатський світ

Джерела

- ▶ <http://onlyart.org.ua/biographies-poets-and-writers/potushnyak-fedir-biografiya/>
- ▶ [https://uk.wikipedia.org/wiki/Потушняк Федір Михайлович](https://uk.wikipedia.org/wiki/Потушняк_Федір_Михайлович)
- ▶ <http://biblioteka.uz.ua/vistavka/?presentation=67>
- ▶ <http://h.ua/story/180501/>
- ▶ <http://www.ua-reporter.com/print/50034>
- ▶ <http://yandex.ua/images/search?text=Потушняк>
- ▶ <http://biblioteka.uz.ua/vistavka/?presentation=67>
- ▶ [http://zik.ua/news/2011/05/27/zakarpatska oblasna biblioteka stala imeni fpotushnyaka 289980](http://zik.ua/news/2011/05/27/zakarpatska_oblasna_biblioteka_stala_imeni_fpotushnyaka_289980)